

hed til at lave saa meget Fæste, de ville, i Henhold til denne Paragraf. (*Poul Christensen*: Nej). Ja, naturligvis kun saa langt, Pengene strække, men naar de ikke strække til længere, bliver det ærede Medlem og jeg nok enige med den højtærede Minister om at forhøje Beløbet.

Overfor det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (*Birck*) skal jeg sige, at jeg med min bedste Villie ikke kan se, at de Ændringsforslag, han stiller, ere af virkelig Betydning for dette Lovforslag. Jeg tror, at en Ordning netop som den, han ønsker, i Hovedsagen kan gennemføres med de her foreslaaede Lovbestemmelser. Men hvis det ærede Medlem tager sit Forslag tilbage, skal Sagen blive forhandlet i Udvalget, uden at jeg selvfølgelig paa nogen Maade kan sige, hvordan Udvalget vil stille sig, da det vedkommende Spørgsmaal ikke har været forhandlet der, og Udvalget selvfølgelig ogsaa ønsker at forhandle det med Ministeren, i Fald der skulde blive givet os Anledning dertil.

Med disse Bemærkninger skal jeg fremdeles anbefale Lovforslaget med de af Flertallet stillede Ændringsforslag, hvorimod jeg maa fraraade de af Mindretallene stillede.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 4de Valgkreds har Ordet.

Birck: Jeg frafalder det.

Poul Christensen: Forinden denne Behandling slutter, er der et Par Smaating, som jeg gerne vil gøre opmærksom paa. Det er Ændringsforslaget fra vor Side om, at der skal staa 15 pCt. af, hvad Ejendommen koster. Det ærede Medlem for Bælum (*J. Jensen*) sagde, at naar man satte 35,000 Kr., var det for at vise, at man ikke tilsigtede at udstykke i smaa Partier, men det ærede Medlem for Bælum maa dog vist indrømme mig, at man ogsaa viser det modsatte, thi 35,000 Kr. vil lige saa godt som 50,000 Kr. være rigeligt i mange Tilfælde, men være meget for lidt i andre Tilfælde. Jeg anbefaler endnu en Gang dette Forslag, for det andet har kun en eneste Hensigt, og det er den, at overlade Afgørelsen fuldstændig til Ministeren. Jeg er imod denne Fremgangsmaade. Jeg ønsker at lovfæste det saa fornuftigt som overhovedet muligt og ønsker, at saa lidt som muligt skal overlades til Ministerens Afgørelse.

Til den meget ærede Ordfører skal jeg sige, at naar han ikke kan lide, at det

er sagt af det ærede Medlem for Aarhus (*Harald Jensen*), at vi følte os kaldede til at tage os af de smaa, kommer den ærede Ordfører dog til at give os Ret. Vi ønske at komme nedad til Grænsen 10,000, medens det ærede Flertal og den højtærede Minister ønske at komme op endog over 12,000 Kr. Jeg gentager, at naar vi gøre det, er det, for at der kan blive flere Penge til de smaa Ejendomme, men naar vi komme op over de 12,000 Kr., ville Pengene komme til at gaa til dem, der have de større Jordbrug, som jeg trods de Indvendinger, der ere gjorte derimod, vedblivende vil kalde Gaardmændene, fordi de efter den almindelige Opfattelse ere Gaardmænd.

Den ærede Ordfører syntes ikke om, at jeg har oplæst en Udtalelse, som han fremkom med ved 1ste Behandling. Denne Udtalelse gjorde det ærede Medlem et Forsøg paa at bortforklare, hvad selvfølgelig ikke lykkedes Ordføreren. Naar den ærede Ordfører havde indrømmet, at han havde taget fejl, saa havde vi været ude over den Ting. Den ærede Ordfører mente, at efter Loven kunde der udstykkes og laanes ud til Ejendomme paa mellem 5,000 og 12,000 Kr., og jeg fremhævede det, fordi jeg troede, at naar det ærede Medlem havde sagt dette, laa det deri, at Loven tog Sigte herpaa. Det ærede Medlem sagde, at jeg viftede for Vælgerne. Jeg skal dertil sige, at det var netop den ærede Minister, der anviste Vejen her, jeg følger kun Ministeren, hvad enten han er højt oppe eller holder sig til Jorden, saa det maa det ærede Medlem holde mig til gode.

Jeg savner Svar paa, hvor mange af Statens Gaarde der have givet Minus eller Nul i Indtægt i de sidste 20 Aar. Er der ingen, behøvede man ikke at have talt derom. Saa forelaa der intet Fortilfælde, og saa behøvede Tingets Tid ikke at være spildt derpaa. Men der er maaske ingen, det kan jeg gaa ud fra, da vel ellers den ærede Minister havde givet mig Oplysning derom.

Jeg mindes en Udtalelse af den nuværende højtærede Konseilspræsident paa et Tidspunkt, da han var i Mindretal, og hvor Flertallet var stærkt nok til at gennemtrumfe sine Forslag. Da sagde den nuværende Konseilspræsident: Vi stille vore Forslag alligevel, for at Vælgerne udenfor denne Sal kunne se, at der endnu ere Venstremænd i Landet. Saadan omtrent sagde den ærede Konseilspræsident den Gang. Det er gode Ord, som vi andre den Dag i Dag kunne tage os til Indtægt.